

Posudek diplomové práce posluchačky Anny Bredové

Základní škola v Květnici

leden 2019

Anna Bredová si jako téma své diplomové práce zvolila návrh základní školy pro obec Květnice.

Jde o novodobou satelitní vesnici východně od Prahy, poblíž Újezda nad lesy.

Škola má být spádová, tedy nejen pro Květnici, ale i pro další přilehlé satelity.

Součástí práce byly i urbanistické úvahy o centru, o jeho prostorovém vymezení. Cílem bylo určit místo pro školu a stanovit její vazby na budoucí objekty centra tak, aby v budoucnu zaujímala tu pravou, adekvátní pozici.

Výsledkem práce je přes 11 tisíc metrů čtverečních velká škola s knihovnou, aulou, tělocvičnou všemi potřebnými učebnami, kabinety, jazykovými i jinými laboratořemi.

Musím říct, že se mi jeví příkladně, jak z typologické učebnice.

Protože prostředí je opravdový rostlý satelit rodinných domů bez jakékoli uchopitelné struktury s pozůstatkem několika původních stavení a barokním statkem, místo pro školu a zbytek centra umístila posluchačka příhodně, mezi hlavní obecní komunikaci a impozantní rybník. Problém je, že zřejmě v zápalu úvah o škole, zbyla na občanské a komerční vybavení obce opravdu malá část. Nevím, jestli je vybavení dostatečné tak, aby centrum dotvořily.

Do okruhu urbanistických úvah patří i parkování a to zejména krátkodobé, na rychlé zastavení a vyložení dětí před školou. Pro všechny přesporní, musí být vytvořen systém a prostor. Současně parkování pro vyučující v takto velké škole není zanedbatelné.

V dispoziční dokonalosti vlastní budovy školy mi chybí nějaká odvaha k improvizaci, nějaká hra, která by umožnila variabilitu tělocvičen, obrovské auly, jídelny, hracích chodeb, zřejmě 7 metrů širokých a atrií. Chybí mi nějaká zdravá úvaha o obrovitosti prostor a jejich využití.

Škola je velká jak 110 stometrových bytů s impozantními stropy.

Mám obavy, že pokud se pan starosta rozhodne nechat školu vymalovat, bude si muset jít pro úvěr.

Nevím; jestli to nesouvisí se zvykem, školní projekty nekótovat, ani jinak neuvádět mnoho o jejich konstrukci. Nejsou vyznačeny ani osy, ani jejich vzdálenosti, natož nějaké podrobnější kóty, těžko lze projekt posuzovat. Velikost chodeb, tříd, šaten apod. Nelze posoudit racionálnost, nebo vtipnost konstrukce, když nejsou uvedeny rozpony.

Podle charakteristického řezu budovou soudím, že dům je monolitický, betonový, podle zprávy monolitický nosný skelet. Konstrukce je důsledně, ze všech světových stran obložena cihelnými pásky. Z řezu lze vyčíst, že parapety jsou nízké, okolo čtyřiceti centimetrů. Otvírává je pouze ventilace. Nezdá se mi to úplně pozitivní, zejména v květnu, v červnu a září, kdy už je letně. Není nad to otevřít klasicky okna dokořán, i když s vyšším parapetem a poslouchat spolu s matematikou i ptáky. Z toho vyplývá skoro vzduchotechnika všude, to nechci ani nechci zmiňovat.

Satelitní městečko je vystavěno na začátku devadesátých let a architektura i výběr materiálu fasád pro školu charakteru obce odpovídá. Ve hmotách je stavba nepoměrně

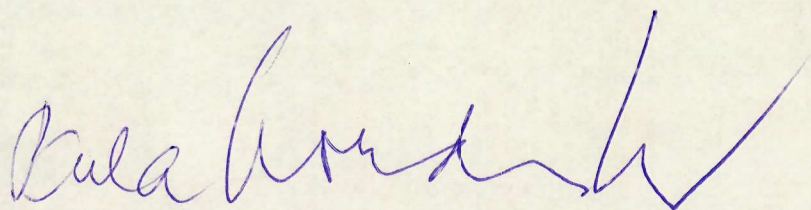
monumentálnější než okolí. Míra mohutnosti a důraznosti školy vůči okolí je částečně čitelná na jedné z perspektiv, kde je přilehlá část obce zachycená. Bohužel těžko čitelná. Obecně řečeno i malé lineární perspektivy v projektu jsou iritující proto, že jsou téměř nečitelné. Oproti tomu grafika barevných perspektiv vzbuzuje moje velké sympatie.

Na závěr: myslím, že dispoziční koncept funguje dokonale, dokonce je zapracována i kuchyň s varnou pro přípravu jídel ze surovin, což je v soudobých školách zázrak, ale velikost bych popsala slovy Jiřího Suchého z nějaké písničky: proti všem, co přes protesty, mluví vážně, ale z cesty.

Je to míněno dokonale a vážně, ale dům je z měřítka a přirozenost obce to deformuje.

Navrhuji hodnocení B minus.

V Praze 29. ledna 2019

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Kuba Arndt', written in a cursive style.